

РЕШЕНИЕ

№ 26544

гр. София, 10.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8529** по описа за **2024** година докладвано от съдия Николай Димитров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адв. П. Г. – процесуален представител на А. М. М. с ЕГН [ЕГН], срещу Решение №3449 от 23.07.2024г. постановено по н.а.х.д. № 15156/2023г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 13-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № (НП) 23-4332-012692 от 29.06.2023г., издадено от началник група Отдел „Пътна полиция“ към СДВР.

Касаторът твърди, че решението е неправилно, необосновано и незаконосъобразно, постановено при съществени нарушения съдопроизводствените правила и материалния закон. Излагат се балнкетни аргументи за необоснованост, като се сочи, че решението е постановено при неправилно установена фактическа обстановка, което нарушавало правата на касационния жалбоподател и обосновавало неговата незаконосъобразност. Прави се искане за отмяна на решението и на потвърденото с него НП и присъждане на сторените в производството разноски.

В открито съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба - началник група Отдел „Пътна полиция“ към СДВР, редовно призован, се представлява от юрк. С. М., която предлага да се

потвърди решението на СРС, като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Участващият в производството прокурор от СГП счита, че решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

Административен съд - София-град, XXII касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

С Наказателно постановление № 23-4332-012692 от 29.06.2023г., издадено от началник група „ОПП“ към СДВР на касатора, на основание чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП, са наложени две административни наказания - „глоба“ в размер на 2000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца, за това, че на 20.06.2023г., около 22:20 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица] към ул. „398-ма“, управлявал моторен велосипед „Г.“ с рег.номер С 7407 Р и срещу бл.715 отказал извършване на проба за наличие на наркотични вещества с техническо средство Д. ТЕСТ 5000 с фабричен номер 0007. На лицето е бил издаден и талон за медицинско изследване номер 107546 до ВМА-С.. В последствие, касаторът не е извършил назначеното му медицинско изследване.

На основание събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства СРС е приел за установена описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка. В изпълнение на изискванията на чл.314, ал.1 НПК, вр. чл.84 ЗАНН, въззивният съд е разгледал жалбата по същество, като е изследвал правилното приложение на процесуалния и материалния закон. При така извършената проверка е счел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати нарушения на процесуалните правила, вкл. по чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, обуславящи отмяна на НП, като АУАН и НП изхождат от компетентни длъжностни лица.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Районният съд правилно е установил фактите по делото. Въз основа на цялостен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя.

Следва да се посочи единствено, че правилно от събраните доказателства е било установено от въззивния съд, че касаторът на посочената дата е управлявал въпросното МПС, като след спирането му за проверка е отказал да му бъде извършена проверка с Д. ТЕСТ 5000 с фабричен номер 0007, а в последствие не е извършил и назначеното му медицинско изследване, за установяване на наличие на наркотични вещества, което безспорно е установено от събраните доказателства.

В НП следва да е описано нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и на доказателствата, които го потвърждават. Начинът на установяване на нарушението и доказателствата, които го установяват са записани както в АУАН, така и в НП, където изрично е посочено, че нарушението е установено от свидетели очевидци Н. С., М. З. и К. В.. В решението си СРС се е позовал и на събраните писмени доказателства, а именно талон за изследване, протокол за проверка, докладна записка, справка картон на водач, справка

за МПС, заповеди и др.

Доколкото, всички относими към установяване на нарушението доказателства са били достъпни за касатора, не се установява да е нарушено правото му на защита.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и съобразно чл.63д, ал.3 ЗАНН, основателно е искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 80 лв. съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, Административен съд София-град, XXII-ри касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №3449 от 23.07.2024г. постановено по н.а.х.д. № 15156/2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 13-ти състав.

ОСЪЖДА А. М. М., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 (осемдесет) лева – юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.